

Gebeurtenis: tweede Mollebone-festival (het lied in de streektaal), van Mollebone Music, de Molenberg en Radio Noord. Medewerkenden: Jan Luiken Bos en Jos Meulman, Törf, trio Henk Bemboom, Jur Eckhardt en Kees Alkema; de Tuutjefloeters, Chris Ridenberg, Kees Visscher, Henk Drenth met Grensgeval, Jan Knollema en Jaap Wind. Tijd en plaats: 11 december 1986, de Molenberg (Delfzijl). Publiek: 570 (vol). Bijzonderheid: aankomst van weer.

...Ales heurt te veraanern, ook wat de meziek aanbelangt". Zo hoorden de Groningstalige vertolkers van (volks)wijs en deun het ook eens van een ander: Kees Visscher. Die als literaire smoakmoaker een welkome afwisseling en een dito rustpunt bleek in het van muzikanten en zangers met een

NIEUW GELUID DIENT GEZELLIGHEID

Smoakmoaker past in festival-patroon

praatje vooraf weer bol staande programma. Van na acht tot over half twaalf liefst. Maar goed, dat de speciale gast (Pé) op de Bühne verstek moest laten gaan. Zonder nadere uitleg aan het publiek trouwens.

't Is, dat gezelligheid nog steeds geen tijd lijkt te kennen en zo is het festival ook mede bedoeld. Om het plezierpatroon om het Grunneger laid van wéér nieuwe geluiden te voorzien. De juiste stemming in de zaal werd dan ook gediend met het podium-debuut ter plaatse van Jos Meulman

(31) en Jan Luiken Bos (40), beiden werkzaam in Zuidlaren en Henk Drenth (Hoogezand) met assistenten van o.a. buiten deze provincie.

In 'Muziekmelange' bij Radio Noord zijn allen al te beluisteren geweest, maar ook persoonlijk bleken zij in staat 'contact' met de luisteraars te maken. Dat is ook het leerzame van zo'n festival: je op het podium leren bewegen of, in Drenths geval: leren stilstaan. Als je aandacht voor je teksten wilt vragen tenminste.

De twee jongens met de

Terwijl Jan Knollema zich in het presentatiepak steekt, blaast Flip Rödenburg (Törf) zijn doedelzak op spanning, terwijl de ene helft van het duo Bos-Meulman zich op zijn tekst lijkt te bezinnen

Foto: Dennis Beel

Wat 12.12.86

twee gitaren deden dat vrij conventioneel, met 'koolzoed in de blui', 'laand, ik hol van die, bist nait zo as elkenain', en 'Haarfst over t laand', maar Drenth maakte al wat meer los. Vooral dank zij zijn goede stem, de variatie in het repertoire en de lers geïnspireerde verscheidenheid van doen in zijn groep. 'Grensgeval' zal er wel méér optredens binnen deze provincie aan overhouden.

Törf viel op door de vertolking van 'De weerwolf', waarbij nu eens alle energie in het

lied zèlf werd gestoken. Visschers verhaal met nostalgische trekjes plus de zozeer door hem gepropageerde 'link' naar déze tijd kan net als dat van 4 oktober in Stadskanaal zó in zijn volgende humoristische bundel. Wat Molenberg-directeur en presentator Jan Knollema (kennelijk nu ook tot de Mollebone-stal behorend) na de pauze nog aan Grunneger verskes in petto had, moet ik u onthouden. Ik haar t wel bekeken, ik mos der vandeur. Om u althans dit te kunnen melden van het tweede Mollebone-gebeuren.

De herinnering aan het eerste, toen geestelijk vader van het festival-idee Ede Staal op het 'Ik heb t wel bekeken' liet volgen 'Mien toentje', werd muzikaal eer aangedaan door improvisaties op die bekende melodieën door vaste begeleidder van toen, ras-pianist Henk Bemboom. De herinnering ook aan een man, die gevoeld voor gezelligheid en hoge kwaliteit in zich wist te verenigen. Ede blijft er uniek door.

Dat komt niet weer, omdat ales ja veraanert. Al zal het derde Mollebone-festival best wel weer gezellig worden. Maar beter mooi kort, zoals dat ene verhaal van Visscher dan lang en laat: dat wel. In de beperking tonen zich nog steeds de meesters in het vak

JOHAN POPPEN